

”Värdefull natur kan skyddas”

Replik till LRFarna Nils-Olof Lindfors och Rolf Hjärtbergs angrepp på Naturskyddsföreningen den 6 maj (i Kuriren)

Ledande forskare, som undersöker gränser för vad planetens ekosystem tål, redovisar att förlusten av biologisk mångfald är det problem för vilket gränsen är kraftigast överskriden. Läget är till och med värre än med klimathotet, som är en tillräckligt stor utmaning. Det är avgörande att vi lär känna naturens gränser, och anpassar och utvecklar skogsbruk och andra ekonomiska verksamheter inom gränserna för vad naturen tål.

Av Nils-Olof Lindfors och Rolf Hjärtbergs inlägg att döma i Kurirens debatt, vill inte LRF utgå från officiell statistik och relevanta fakta om säkerställd (d v s formellt) skyddad produktiv skog i den region som omfattas av miljömålet, nedanför fjällnära gränsen, och skogens arters behov. De ger också intrycket att ha föreställningen att total äganderätt till levande natur är viktigare än en ekologiskt säker framtid. LRF-ledarna verkar inriktade på att i Sverige driva igenom ett system som tillåter fortsatta utsläpp från koldioxidtung industri, genom köp av utsläppskuponger från skogsbruket. Skogsstyrelsen driver ett projekt om hyggesfritt skogsbruk, men LRF-ledningen i länet är inte intresserad. LRF tycks hellre hylla skogsbolaget SCA än att stödja de småskogsägare som vill praktisera hyggesfritt skogsbruk, där trädsiktets fotosyntes pågår utan att avbrytas av kalhuggning.

I hela skogssektorn kommer fokus att skifta till mer energiråvara. Däremot är det dags att inse faktum: Arbetstillfällena i skogsbruket har en ständigt minskande trend helt oberoende av naturvården. Det gäller generellt råvaruproduktion och industri att arbetstillfällena rationaliseras bort. En annan generell trend är däremot att arbetena inom tjänstesektorn ökar. Upplevelsenäringen går inte att rationalisera likt råvaruproduktion. Besökarna kräver personlig service och kvalitativa tjänster. Naturturismen här är ännu i sin linda, men för att ge den goda förutsättningar i framtiden så är det *nu* vi kan skydda värdefull natur som i framtiden kan bli ekonomiskt viktig för upplevelsenäringen. Vi vet att vår natur är en unik tillgång i ett tätbefolkat Europa. Costa Rica är ledande i naturturism, med skyddad natur på 30% av arealen, och turisminkomster större än någon kontantgröda.

En rättvisande beskrivning av situationen i skogen är nu inte enbart LRFs ansvar. Skogsnäringens lobbyinriktade branschorganisation i Norrbotten, Skoglig samverkan, bär ett tungt ansvar för att deras ”Norrbottensdeklaration” baseras på förhoppningar med svag eller ingen täckning, har tveksamma och tvivelaktiga hänvisningar, ogrundade påståenden om tryggad biologisk mångfald samt saknar redovisningar av föreslagna metoder och deras miljökonsekvenser,

Politiker har å sin sida *alltid* ett ansvar att granska vad som presenteras och föreslås, *innan* de beslutar eller skriver under. Skogen är alltför viktig för människorna i Norrbotten för att skogsbruksbranschen ska få avgöra dess framtid.

Lars Andersson, ordförande för Naturskyddsföreningen i Norrbottens län.

Publicerad i Norrbottenskuriren (endast pappersupplagan) onsdag den 19 maj 2010.